

Εἶναι τοῦ Συλλόγου καποδιστρίου τέτοια λέσι: Τούρκιστι
στῆς Χανούδη καὶ Ἐλληνιστι:

Καραμφίλ σιν καραρήγι γιόχ,
γοντέε κριόδι ούον τιμαρήγι γιόχ.
Μπίν σενι τσοκτάν αεδρόμ
αενιν μπενθέν χαρπιέριν γιόχ.

὾ ρόδο ζηλευτό,
ἴγιο γιάδ σε μεράκι,
ἀλλ' θμως σύ γι' αὐτό^{τον}
δὲν έγιες χαμπαράκι.

"Ολαί βλέπουν σάν χαζοί.
Τούρκαις καὶ Ρωμαϊς μαζί.
Συζητήσεις, πανυχίδες, Τουρκιστι μπουσούν γκιτζέ,
καὶ ἡ Ρωμαϊδ' στήν Τούρκα δίνει
τὸ καπέλο, τὸ σκαρπίνι,
καὶ ἡ Τουρκάλα τὸ πασσούμι, τὸν σεμνὸν τὸν φερετζέ.

Ποῖαι κραυγαὶ^{τούρκων}
καὶ ἀνταλλαγαὶ^{τούρκων}
καὶ φιλημάτων
καὶ φρονημάτων
καὶ ὑποδημάτων
καὶ φορεμάτων.

"Ολὴ νέα Ρωμαϊστινή, ποῦ καλαθμόν τὴν φάλλου κῆπο,
γίνεται χανουμλερ
καὶ τὸν φερετζέ φορει,
καὶ δέλα ταχὴ ή Ζαφειρίτσα, μερύδιο φερετζές τῆς λείπει.

Νέα καθεστώτα,
νέα γεγονότα.

"Ολαί λένε κατ' αὐτάς
ποὺς τῶν Τουρκῶν κάθε κλάδος
σοδαρούς δρυαντάς
θὰ ζητησῃ τῆς Ελλάδος.

Καὶ οἱ Νεστορεῖοι, σ' αὐτὸν
σοδαροὶ διπλαρότον,
καὶ γιάδ Σερδίο καὶ Σερατό^{τούρκων}
Νεοελλήνης ζητοῦν.

Συμφωνεῖ μ' αὐτοὺς μαζί^{τούρκων}
καὶ δυνατοῖς Νιαζή,
καὶ τά νέα καθεστώτα
τῶν Ρωμαϊγών διδούν τὰ φύτα.

Ποὺς ἐπερίμενε ποτὲ τέτοια πηγὴ τοῦ γένους...
ποὺς τολμεῖ γιάδ τοὺς Ρωμαϊγοὺς νὰ γίνη σαματάς,
καὶ ἔνθι γιάδ διοργάνωσε καὶ αὐτοὶ τρύευσιν έξουσιο
τοὺς θάλους οι Νεστορεῖοι γιάδ διοργανώντας.

Θά κάνουν καὶ δργανώσεις
τῶν Οἰκονομικῶν,
καὶ ἔνδρα σημαντικὸν
φέχουν νά βρούν μὲ γνωσεῖς.

Καὶ έγια γι' αὐτά, ποὺς είστα, μην ξετεί ακοτούρα,
ζητήσεις τῆς Πύλης: μέρεσις νὰ τες φέρῃ
ως οικονομολόγους τῶν κύρων Τακούρα
μετά τοῦ Κλεφτογιάννη καὶ τοῦ Καραπιτέρη.

Καλέσετε καὶ τούτους τοὺς διπληρυχθέντας
μετ' ἄλλουν τελευταῖς, καὶ διατημέντας
με τοὺς ἀκριδές
τοῦ κράτους ἀμοιδές.

"Οσο καὶ ἀν δράς γιάδ τὸ καλό μὲ φρόνημα βαθό
σε βεβαίων τίποτα ποὺς δὲν θὰ καταφέρεις,
καὶ ἀν τὸ κεφάλι σου ποθεῖς νὰ παρατημῇ
πρέπει Τακούρας νὰ γενήσει, Σκούμπρας, Καραπιτέρης.

Σὲ τέτοιας μέραις σοδαραῖς
τροπαιῶν θευμαστῶν
είναι φηλὸς δ μιναρές
τῆς δόξης τῶν ληστῶν,

Τοσαῦτος πλούτος ἀφθονεῖ, ποῦ πρέπει γιάδ Τσολιάδες
ἀφθονίας νὰ τὸν φέμωμε,
καὶ ἐπάναγκες μοῦ φαίνονται καὶ τοὺς κλεφτοκοτάδες
νὰ τοὺς ἐπικτηρύωμε,
καὶ καθεμία σουφράζεται καὶ κλεφτοκοκοροῦ
τοῦ τρέχοντος καιροῦ.

Τῶν Νεστορείων έξυμνω τῶν Συνταγματικῶν
την δόξαν τὴν ἀδελαν,
μα καὶ δ Ρετζήπ ἀπέβανε τῶν Στρατιώτων
μὲ θένατον αιφνίδιον,
καὶ ἀν εἰχαίς το καθεστὼς τὸ πρόφητη, ἀδελφε,
καθένας τότε θάλεγε πῶς τοδύσαν καρφέ.

"Ακούω καὶ γιάδ τὸν Ἰτζέτ νὰ κάνουν οικίλα
πῶς πήρε Συνταγματικός νὰ γίνησ' οτιγή Αγγλία.
Δένε πῶς καὶ ἄλλοι σκέπτονται νὰ ζήσουν εἰς τὰ ζένα
καὶ νὰ χορτάσουν φωμί,
μα λένε καὶ γιάδ τὸν Ραμή
πῶς κατέγύρωσε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ φαγωμένα.

Δὲν καὶ γιάδ κάθε δοξαστὸ καὶ ἀμάκτωτη Πασσά
πῶς ἀπέκεινα ποδκλεψε δὲ δοσή τὰ μισά.
Μόνον ἐμεὶς ἐπιστροφάς δὲν κάνουμε κενέρη,
καὶ ἀπ' δοσαὶ σουφρώσεις καθεὶς λεπτὸ δὲν ἐπιστρέψει.

Τάφαγες; δλοι θὰ σοῦ πεῖν: δὲς μένουν φαγωμένα...
τάκλεφες; δλοι θὰ σοῦ πεῖν: είναι καλά κλεμμένα.
Τὰ τρόφι μονάχος; θὰ σοῦ πεῖν βρισιάτες γιά τὴν ἀμάκα...
δίνεις; καὶ σ' ἄλλους μερδικό; σὲ λένε πρωτοβλάστα.

Περπατά καὶ ζεφωνίζεις χαρτερί, προσούρης Ελλάς,
καὶ δις αἰσθήμα σιλικματί με τοῦ κέρου τὰς φυλάς.
Κι' ένας εἰς ιάν' Αρμένης μ' στηλαζέει φιλακίσ...
Αρμενίους δὲν θὰ δράς πουθενά τῆς ακούμενης
δίχως εἰς ιάν νὰ λήγουν... θάνατος λόγος θύμοις,
καὶ δις πολὺς Αρτανιάτ Ιούς νάστανε καὶ Αρμένης.

Μαία καρπόσας ποιμαλίσαιε,
μ' άλλους λόγους θυγάτερα.

Συγχαίροντες τὸν Κέπετή τὸν ἐν Αλεξανδρεία
θερμῶς εὐχόμεθ' αγαθά στοὺς γάμους του μηρά.

Δημητρίος Σφαλαγκάκος τοῦ Πειραιώς τοῦ χαίρει
διθαλαμάτου φημην, έγινε τέρα ταῖρι
μετά τῆς Πασσαλίδου, τῆς κόρης Λουσίας,
εἰς δρετάς μεγάλας καὶ χάριτας πλουσίας,
Καὶ δ Φασούλης καὶ τοῦτο τὸ Κηλαιτού Κευμάρι,
ποὺ τεθεῖσε κουφέτα, θεσμώς τὸ συνεχάρη.

"Ο προσφίλης μας Χρηστοφής, δ Κώστες δ λεβέντης,
δ δικηγόρος δ τρανός καὶ Σιδηνούλος δρόντης,
έπηρε τὴν Σωτὴν Βλαστού τὰ κρύστα τὰ νεάτα,
τὴν κόρη τὴν καλλίμορφη καὶ τὴν μπρυπολομάτη.
Καὶ οδυγήθη καὶ δ Ρωμαϊς θερμά να σέβει νὰ πατήσουν
καὶ έφασταί σάν τὴν Βλαστού Βλαστούρα νὰ βλαστήσουν.